

Beretning om Virksomheden i Udligningskassen for de sonderjydske Landsdele (Sonderjydske Valutaraad). 68 S. Kjøbenhavn 1922.

Denne Beretning giver dels en Fremstilling af de to Love af 28. Juni og 22. December 1920 og af Valutaraadets Forretningsgang (Indholdet af disse Love er refereret i de „Økonomiske Oversigter“, Nationaløkonomisk Tidsskrift 1921, S. 256), dels en statistisk Oversigt over Resultaterne af Virksomheden.

Raadet nedsattes ved kgl. Resolution 21. Juni 1920 med Generaldirektør M. Koefoed som Formand og daværende Fuldmægtig Schou-Nielsen som Sekretær, og iøvrigt bestaaende af 14 Repræsentanter for de forskellige Dele af Sønderjylland. Raadets Arbejde er blevet planlagt og gennemført paa en saadan Maade, at man allerede i December 1922 kunde afgive nærværende Beretning om Virksomheden, der efter de Tilkendegivelser, som fremkom fra Befolkningen i Landsdelene, saa godt som overalt er blevet modtaget med Tilfredshed. I det Foredrag, Kredsforeningsdirektør Callø holdt i Nationaløkonomisk Forening i 1922 (gengivet i Tidsskriftet for 1922, S. 221), siger han, at han, trods forskellige Indvendinger, han har at gøre, „ikke tager i Betænkning at udtale, at der er opnaaet store Resultater med de Midler, der er stillet til Raadighed for dette Formaal“.

Det fremgaar af de meddelte Oplysninger, at der var indgaaet ca. 26 500 Andragender til Raadet, hvoraf ca. 21 000 bevilgedes, ca. 4500 afvistes og Resten stod hen, da Beretningen afgaves. Det Beløb, der var til Disposition, udgjorde ca. 59 Mill. Kr., der (foruden Rentetilskudene) fordeltes saaledes, at de 13 300 Indhavere af Markformuer paa under 10 000 Mk. i 1914 fik 22.3 Mill. Kr. eller Dækning for 74 pCt. af deres Markformue i 1914, og 5800 Indhavere af Markformuer paa over 10 000 Mk. fik 20.0 Mill. Kr. eller ret nær ved 50 pCt. af Markformuernes Værdi i 1914.

Der er utvivlsomt kun Grund til at glæde sig ved, at den Retfærdighedshandling, som Valutareguleringen var mod de tilbagekomne sønderjydske Landsmænd, er blevet gennemført saa roligt og med et Beløb, der ganske vist var betydeligt, men dog ikke urimeligt. Og man tør vel ogsaa haabe, at den Styrkelse, som Landsdelene har faaet herigennem, vil muliggøre dem hurtigt at komme paa Højde med det øvrige Land og derved bidrage til snart at bringe det samlede Kongeriges økonomiske Liv over Krigsaarenes Eftervirkninger.

E. C.